

Pr. prof. Constantin Coman: Despre evangheliile apocrife și alunecarea în speculativ

Pr. prof. Constantin Coman de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București a oferit Revistei Formula AS un interviu pe tema evangheliilor apocrife. În acest context, părintele a atras atenția asupra pericolului pentru teologi de a aluneca în speculație teoretică și a spus că viețuirea cu Dumnezeu contează mai mult decât scrierile.

„Spre deosebire de cele patru evanghelii acceptate, aceste apocrife apar mai târziu, în secolul al 2-lea, când se naște o literatură diversă, care copiază genul literar evanghelic, pe cel al Apocalipsei sau al Faptelor Apostolilor și care, în temeiul evlaviei, folosindu-se și de memoria istorică, care era încă vie în secolul al 2-lea, dorea să umple spațiile goale lăsate de scrierile timpurii care sunt acum în canon”.

„În aceste cărți vom găsi amestecate informațiile reale cu unele inventate sau imaginate sau chiar mitologice. Tocmai acesta este criteriul care a determinat Biserica ca ele să nu intre în canon, dar totuși, să fie utilizate pentru informațiile reale pe care le conțineau”, a explicat părintele profesor.

Nu numai marii părinți citează din evangheliile apocrife, a spus preotul, ci Biserica însăși construiește parte din calendarul ei liturgic, din sărbătorile Maicii Domnului, din teologia referitoare la Maica Domnului și iconografia care o reprezintă, pe temeiul acestor mărturii.

„Prin urmare, Biserica ne confirmă prin asta că parte din mărturiile acelea sunt reale, dar ea nu poate să ne propună întreaga scriere pentru a deveni criteriu al adevărului, ci numai o parte din ea”

Pr. Coman a subliniat că nu este foarte actuală tema apocrifelor, fiind mai mult o problemă pentru cultura noastră generală.

„Nu cărțile îi interesează pe oameni, fie ele sfinte sau nu, ci viața ca atare, viețuirea cu Dumnezeu. Eu am trăit asta la părinții mei, în satul meu, la biserica mea”, a evocat părintele amintind că Prima Scriptură a apărut la ei în casă abia în

1968.

„Noi, care eram o familie foarte credincioasă, am trăit fără dumnezeieștile Scripturi. Tata și mama au fost oameni foarte credincioși, trăiau cu Bunul Dumnezeu de dimineața până seara și de seara până dimineața, în tot ce făceau, cu frică de Dumnezeu, cu drag de Dumnezeu, cu cinste pentru Maica Domnului, cu cinste pentru Sfânta Cruce, cu rugăciune înainte de masă, cu rugăciunile înainte de treabă, cu rugăciune înainte de culcare”.

„Iar pentru memoria vieții Mântuitorului Hristos și a începuturilor bisericii, să-i spun așa, ascultau duminica Evanghelia la biserică. Măcar să asculte credincioșii Evanghelia la liturghie, că pe parcursul unui an, se citesc aproape toate Evangheliile”.

„Eu cred că la ora aceasta, marea problemă vine tocmai din captivitatea în care am trăit până acum noi, oamenii cultivați, cu oarecare știință de carte – am fost captivi scrierilor și am trăit mai mult în lumea speculațiilor teoretice și am ignorat viața ca atare, inclusiv în ceea ce privește viața noastră bisericească. Teologia academică încă este captivă acestei speculații teoretice”.

„Eu am trăit această alunecare, această deraiere în speculativ în școala teologică, de la 14 ani, de când am intrat la seminar, și nu am mai trăit cum trăiau părinții mei, țărani simpli, iar acum mă chinui să recuperez ce am pierdut”, a mărturisit preotul Constantin Coman.

Citește interviul integral în [Formula AS](#).

Foto credit: Ziarul Lumina

basilica.ro